

MİLLÎ EĞİTİM ÇAĞRISI

Platformumuz eğitimden maarife, öğretmenden muallime, öğrenciden talebeye, ilimden irfana, uygulamaya/mesleğe geçiş için çözüm yollarını gösteren ortak akıl proje çalışmaları yapmaktadır. Eğitimi tekniğe ve sathi çözümlere boğulmaktan kurtaracak esaslı formülleri gündeme getirmektedir. Medeniyetimize, kültürümüze, değerlerimize ve çağa muvafık bir anlayışla ders kitapları ve müfredat geliştirme üzerine de ilmi ve felsefi çalışmalar yapmaktadır.

Ülkemizde son yıllarda Sayın Cumhurbaşkanımızla birlikte oluşan vizyon ufku ve sağlam iradesiyle birlikte dev hizmetlerin altına imza atıldı. Hayal denilenler gerçek oldu. Ne acıdır ki tüm bu gelişmelere rağmen ülkenin ulaştığı seviyeyi takdir etmeyen, özellikle savunma sanayiindeki yüz akı projelerle iftihar etmeyen hatta kendi ülkesinde mutlu olamayan ve dışarıya kaçmak isteyen gençlerin sayısının arttığını hep birlikte üzülen müşahede etmekteyiz.

Eğitim ve kültür hayatında milli ve dini değerlerimizi yeni nesillere layıkıyla aktaramadığımız için süslü slogan ve bir takım ithal ve yabancı kavramların etkisiyle iflah olmaz bir dejenerasyon yaşanmaktadır. Bunun sonucu olarak bedenleri bizden olan ama zihinleri öz benliğine yabancılaşmış ithal ve yabancı kavramlarla dolu genç kitlelerin rüzgârın önündeki kuru yapraklar gibi savrulduğunu, dış mihraklar tarafından kolayca kullanılabilindiklerini son seçimde acı bir tecrübe ettik. Milli eğitimimizin yabancı olduğu sanal ortamlar üzerinden gerçekleştirilen eğitimdeki vaki boşlukların ve sanal ortamlarında etkisiyle oluşan bu yaman savrulmanın, gençlerimizi küresel manipülasyonlara kurban etmemesi için, madde-mana, milli-evrensel, bilim-irfan, Doğu-Batı dengesine dayalı bir eğitim sistemi behemehâl şarttır.

Bunu teyiden Sayın Cumhurbaşkanımız da bu kültürel sömürü, hegemonya ve güç odakları tarafından ülkemizde yerli bir "fikirî iktidar"ın kurulmasının engellendiğini bir konuşmasında vurgulamıştır. Son seçim sonucunun; eğitim, kültür ve sanatı sömürü düzeni haline getiren küresel şer ve güç odaklarından kurtaracak bir zaferin önemli bir halkası olduğu inancındayız. Temel misyonları, yerli argümanları aşağılamak ve genç beyinlerimizi seçip, küresel güçlere peşkeş çekmek olan ve maalesef hala bazı kilit noktalara hâkim güçler, son seçimle büyük bir darbe yediler ve büyük ölçüde ifşa oldular. Bu vesile ile açığa çıkan ihtiyaçları, doğan fırsatları, öncelikleri dile getirmek ve bunlara cevap verebilmek amacıyla bu çağrıyı yapma ihtiyacı duyduk. Çünkü bu seçim sonrasındaki en önemli işin, bütün bu başarıları doğru bir eğitim sistemi ile niçin taçlandıramadığımızı sorgulamak ve bunu muhtevasıyla birlikte nasıl yapabileceğimizi planlamak olduğunu düşünüyoruz.

Platform olarak, "**Türkiye Yüzyılı Projesi**"nin en önemli basamağının yerli ve milli bir içeriğe sahip eğitim sistemi ve müfredatı olduğunu düşünüyoruz. Nizamiye Medreseleri'nin kurucu ve fikir babası **Nizamülmülk**'ün dediği gibi "**Kitaplar bize 'biz'i anlatmalıdır. Mektep ise 'biz'i yaşatmalıdır. Muallimler de 'biz'den biri olmalıdır.**" Maarif projemizin; kendi yerli arabamızı,

kendi telefonumuzu kendi ilacımızı, kendi savunma sanayimizi hayata geçirmek, son tahlilde millileştirmek kadar önemli, hatta bütün bunlardan daha öncelikli olduğuna inanıyoruz. Zira bu projeleri sürdürecektir ve daha da ileri taşıyacak olan, ancak referansını Kuran ve Sünnetten alan yerli ve milli zihinlerdir. İhtiyaç duyduğumuz şey, çağın ihtiyaçlarını yadsımadan, kendi değerlerimizden beslenen bir maarif fikri ve sistemiyle birlikte ders kitapları ve müfredatların bu toprakların ruhuna, dünyasına, ruh köklerine ve gönül iklimine yabancı olmaktan kurtarılması meselesi ve davasıdır.

Eğitim sistemimizin en temel hatası; kendi köklerimizi bir yana bırakarak Mevlana'yı, Hacı Bektaş-ı Veli'yi, Yunus Emre'yi, Ahmet Yesevi'yi, İmam Gazali'yi, Farabi'yi, İbn Sina'ya, İbn Haldun'u, Kınalızade'yi, Yusuf Has Hacip'i vb. göz ardı ederek yola çıkmasıdır. Aslında yakın tarih itibarıyla Batı'yı da Doğu'yu da çok iyi bilen üstatlarımız vardır. Nurettin Topçu, Cemil Meriç, Necip Fazıl Kısakürek, Bediüzzaman Said Nursi, Mehmet Akif Ersoy, Şehbenderzâde Filibeli Ahmet Hilmi, İbnülemin Mahmut Kemal, Yahya Kemal, Ahmet Hamdi Tanpınar, Hilmi Ziya Ülken, Sezai Karakoç, Rasim Özdenören, Fuat Sezgin, Oktay Sinanoğlu, Aziz Sancar vb. bunlardan bazılarıdır. Bu yerli rehberler, yol haritalarını bütün açıklığı ile ortaya koymuşlardır.

Sezai Karakoç, eğitimin hedefini yitirdiğine, amaçsız ve misyonsuz sürdürülen bir faaliyet halini aldığına dikkat çeker. Türkiye'nin Maarif Davası adlı eserinde Nurettin Topçu da 'hedefsizliği' temel sorun olarak görür ve "eğitim sisteminin bütün kademelerinde 'ruhsuzluk' hâkim" diyerek eğitimin kökündeki problemi ortaya koyar.

Bediüzzaman Said Nursi, "Bizim düşmanımız cehalet, zaruret, ihtilafıdır" derken; bu düşmanlara karşı "sanat, marifet ve ittifak" üçlüsünü çözüm olarak sunar. Çünkü okullarımızın yetersizliğinin kaynağı; (1) Öğrenilenlerin marifete dönüşmemesi (hikmet / marifet / ideal yerine kuru bilgiye / sınava odaklı eğitim), (2) Sanat ve meslek öğretememesi (meslek okulların ölüme mahkûm edilmesi; uygulama ve araştırmadan yoksunluk), (3) Eğitimin muhakeme ve düşünme yeteneğini geliştiremeyen ezberci-tek doğru yapıyı ile ihtilafların ve karmaşanın kaynağı olmasıdır.

Türkiye; başkalarının kavramlarıyla, anlamlarıyla, modelleriyle, zihin haritasıyla, ruh atmosferiyle kendi dünyasını ve fikri iktidarını hiçbir zaman kuramayacağını ve bunu ancak kendi öz kaynaklarıyla başarabileceğini savunma sanayiindeki dev adımlarla özellikle de Selçuk Bayraktar örneği ile daha iyi anlamıştır. Düşünmenin kelime ve kavramlarla kaim olduğundan hareketle, yabancı ve ödünç kavramlarla, "yerli ve milli" olunamayacağını anlamak için, yakın tarihimiz yeterli bir tecrübedir. Bizi, bu kavramlarla, boşuna oyalamaya, eğitimimizin işlevini bunları sınıf ve amfilerde dağıtan distribütörlere dönüştüren bu taklitçi zihniyete son vermek elzemdir ve bunun için gerekli olan cesaret, azim ve iradeyi göstermede son seçim zaferi önemli bir fırsattır.

Yıllarca, mensubiyeti, yaşayışı, zihniyeti, inancı ve kültürü bize yabancı şahısları "bilimsellik ve çağdaşlık" tuzağı ile dinleyip, yerli üstadların dinlenilmemiş olması; adı milli ama fikir ve felsefe olarak tepeden tırnağa yabancı bir eğitim sistemini ortaya çıkarmıştır. Doğan Cüceloğlu'nun tabiriyle, "eğitim kültürümüzü zehirlemiş"tir. Bu zehirden, daha fazla ve yüksek eğitim alanlar, daha çok etkilenmişlerdir. Bu zehir neticesinde sürekli bizi aşağılayan okumuş, tahsilli birçok sözde aydın türemiştir. Bu zehir, Anadolu insanının camilere sahip çıktığı gibi, okullara da sahip çıkmasını önemli oranda engellemiştir.

Türkiye'deki eğitim sisteminin temel çıkmazı, hedefsizliği, medeniyet iddialarını yitirmesi ve kendi maveramızı, her biri azami kıymet hükmündeki değerli fikir insanlarımızı dikkate almamasıdır. İhtiyacımız olan şey, insanımızı içine düştüğü taklitçilik, eziklik ve yetersizlik

komplekslerinden kurtaracak; kendi kurucu şahsiyetlerini ve kendi irfanını, kendi bilim anlayışını ve kendi referans sistemlerini kuracak bir modelin hayata geçirilmesidir. İhtiyaç duyduğumuz eğitim sistemi; Mevlana Hazretlerinin pergel metaforunu kullanarak; bize hem İslâm ve insan düşüncesini iyi öğretecek, hem de başka dünyalara, düşüncelere, medeniyetlere açılmamıza imkân tanıyacak perspektifte, derinlikte ve vüsatta olmalıdır. Öyle bir eğitim sistemi hazırlayalım ki; ruh köklerimizden beslensin; daha önceden parlak tarihimizde pek çok örnekleri olduğu gibi; dünyaya yeniden çaplı ve yetkin insanlar; çığır açıcı ve kalıcı fikir ve sanat eserleri; yüce ahlâk değerleri armağan etsin. Ünlü eğitim filozofu John Dewey'in de, kendi kurumsal yapılanmalarına dönük ilham alıp ifade ettiği gibi; Batı'daki üniversitelerin kurulmasında birinci derecede rol oynayan medrese sistemini model alarak zamanın ve zeminin gereklerine uygun güncelleme ihtiyacımız vardır.

Örneğin Nureddin Topçu "eğitimde bağımsızlık" konusuna dikkatleri çeker. Öğrenmenin zekâyâ, yapmanın ahlâka bağlı olduğunu; mektebin çocuğa yüzeysel olarak her bilgiyi öğrettiği halde doğru düşünmeyi öğretmediğini söyler. İyiyi, güzeli, doğruyu, olumluyu, ahlaklı olanı ve insanlığın hayrına olanı yapmak hür beyinlerin işidir. Mektep hür olmayı, hür düşünmeyi öğretmelidir. Ancak hürriyet insanı sorumluluk sahibi yapar. Sorumluluk, ahlâkın temel kavramlarından. Ancak daha ilkokuldan itibaren teste dayalı, tek doğruluğu öğretimi hür düşünme ve sorgulamanın önü kesilmekte ve zihinler kalıplaşmaktadır. Oysa bu testler için ünlü psikolog Skinner, "ABD için tehdit kuzeyden (Rusya) değil, testlerden gelmektedir" demiştir. Zira bu testler ve buna dayalı merkezi seçme sınavları, düşünmeye ket vurarak, eğitimimizi torpillemeye devam etmektedir. Bu itibarla hür ve özgün düşünmeyi kemiren kurtçuğa dönüşmüş bu sistem acilen revize edilmelidir. Yoksa tehdit büyüktür.

Zihinler bağımsız olmadığından, kültürel özgürlük, kültürel özgürlük olmadan da iktisadi bağımsızlık mümkün olamaz. "Tevhid-i tedrisat", "tevhid-i neşriyat", yani yayın ve müfredat tekeli, taklitçiliğe sebep olmakta, üretim duygusunu öldürmekte ve en kötüsü de aşağılık kompleksinin temelini atmaktadır.

Aslında çözümler basittir. Biz platform olarak, bu çözümleri ve hep beraber adım attığımız bu "Yeni Türkiye Yüzyılından" beklentilerimizi şöyle sıraladık:

1. Milli ve manevi kültürümüzden beslenen, zamanın şartlarını tarihi birikimimizle yoğuran, Türkiye Yüzyılı'nın somut hedeflerine (Mavi Vatan, Karabağ Zaferi, Türk Devletleri Teşkilatı, İslam İşbirliği, Barış Pınarı ve Zeytin Dalı Operasyonları, Libya ile Münhasır Ekonomik Bölge Anlaşması, bağımsız ve yerli silah sanayii, vb.) yardımcı olacak, toplumsal ve kurumsal kodlarımıza uygun, bize özgü bir eğitim sistemi tasarımına ihtiyacımız vardır.

Bu tasarımın temelini kadim değer ve ahlak eğitimi teşkil eder. Din eğitimi kültür ve ahlak eğitiminin dar çerçevesine sığmıyor. Eğitimin bütün kazanım ve çıktılarıyla tarafsızlıktan kurtarılması; öz kültür ve inancımızın tarafı olacak şekilde yeniden inşa edilmesi; bütün alanlarda İslâmî ve insanî bakış açısıyla bilimsel bilgiyi öğrenciye sunabilecek formüllerin hayata geçirilmesi beklentimizdir.

Nureddin Topçu, öğretim sistemi içinde değer kazandırıcı müfredatın nasıl bir değişim geçirdiğini şöyle özetler: "... Önce metafiziğin Allah bahsi, lise programlarından çıkarıldı, sonra Allah'a götürüyor diye ruh bahsi de atıldı. Daha sonra varlık üzerinde düşündüğü için bütün metafizik bahisleri lise felsefe programlarından çıkarıldı. İnsanı tanıtan ahlâk bahsi lise felsefe programlarının ufak bir köşesine sıkıştırıldı..."

Gençlik arasında deizm, ateizm ve nihilizm dalgaları çığ gibi yayılıyorsa; bunda, kültür ve medeniyetimize, inanç ve değerlerimize zıt olan mevcut müfredatın payı büyüktür. Cemil

Meriç, “Haçlıların en büyük zafer tarih ders kitaplarımızdır.” demektedir. Önemli olan ruha vüs’at veren, düşünce dünyasını kanatlandıran, bilimsel değere haiz fen ve felsefe, tarih ve edebiyat, sosyoloji ve sanat derslerini hayata geçirmektir. Kendi ders kitaplarımız ve milli müfredat yazılmış olsaydı; Algoritma’nın El Harezmi, Avicenna’nın İbn-i Sina olduğunu; Cebir ilminin İbn-i Cabir, Kimya ilminin Cabir bin Hayyan, bilimsel düşüncenin İbn-i Heysem tarafından kurulduğunu yazacaktı. Dahası Dünyanın döndüğünü keşfedenin Biruni, ilk optik temelleri koyanın İbn-i Heysem, sesin fiziki açıklamasını ilk yapanın Farabi, sibernetiği ilk kullananın Cezeri, yerçekimini ilk keşfedenin Razi, mikrobu ilk tanımlayanın Akşemsettin olduğunu da yazacaktı. Büyük bir çaba ile bu zenginlikleri ortaya çıkaran günümüzün en büyük bir bilim tarihçisi Fuat Sezgin’in ortaya çıkardığı bilim tarihi gerçekleri müfredatta hak ettiği yerini almayı dört gözle bekliyor.

2. Mekanik bilgiye, malumat istifçiliğine ve sınava dayalı mevcut eğitim, bütün kademelerinde tek tipçiliğin kaynağı olmaktadır.

Sınavlar ve işlenen dersler boyunca öğretilenlerin eksiksiz geri istenmesi; ezberin ötesine geçemeyen; bilmek, inanmak ve olmaktan ziyade kabaca bir malumat yığını, içselleştirilmemiş sahip olma ameliyesine dayanır. Öyle ki; “ne söyleniyorsa onu yap, icat çıkarma!” ve “sorma, düşünme, itaat et!” gibi anlayışları doğurmaktadır. Bu uygulama, yeniliğe karşı ve alışılmışın dışına çıkmaktan korkan insan tipini doğurmaktadır. Eğitimi okula ve binalara hapseden merkezi sınavlar, kanser gibi eğitim sistemini çürütmekte, içini yiyip bitirmektedir. Zorunlu eğitim; meslek icrasını, ziraat faaliyetlerini, üretim ve girişimcilik duygusunu öldürmekte ve herkesi üniversitede okumaya ve terlemeden kazanma yollarına yönlendirmektedir. Her girenin mezuniyetine yol veren basitleştirilmiş üniversite eğitimi ve mevcut merkezi sınav sistemi, alakasız kesimlerde bile üniversite diploması alma isteğini doğurmaktadır. Bu da mesleki eğitimden kaçışa yol açıyor. Üniversite önünde yığılmanın ve diplomalı işsizliğin asıl kaynağı budur. Ülkemiz Almanya ile yaklaşık aynı nüfusa sahip olduğu halde üç kat fazla üniversite öğrencisi bulunması bu anormalliğin bir göstergesidir.

Halbuki bizim ecdadımız, geçmişte Lonca teşkilatı ile ahilik okulunu kurmuştu. Bu okul sanat ve mesleği ahlak içinde öğretiyordu. Çünkü öğrenmek zekânın, yapmak ahlâkın işi idi. Kutsalı kalmayınca müfredatın, millisi kaybolunca eğitimin makamını her türlü menfaate satan yetkililer çoğaldı. O yüzden yolsuzluklar önlenemez hale geldi. Çözüm, helal ve haramı, töre ve yerleşmiş ahlakı eğitimde esas haline getirmek, böylece, ticarete ve her türlü ilişkilere ahlakî otorite getirmektir. Bunun için de tarihimize ve kültürümüze ait değerleri ve kutsalları müfredata / ders kitaplarına esas yapacağız. Sanatı ve bilgiyi ahlak ve maneviyat içerisinde öğreteceğiz, eğitimi bir medeniyet yürüyüşü haline getireceğiz. Böylece her fırsatı menfaate dönüştüren ticaret anlayışı da ortadan kalkacaktır.

Ayrıca böyle bir dönüşümün neticesinde eğitim her türlü gündeme göre değişen politikalardan temizlenecek; ciddiyet ve disiplin temelinde, öğretmenlerin otoritesi korunacak; ama aynı zamanda da onu denetleyen bir yapı tesis edilecektir. Öğrenci merkezli eğitim, öğrencinin keyfi isteklerine göre yapılan eğitim değildir. Bunun anlamı; genel anlamda insanın, özel anlamıyla gençlerin yaratılıştan getirdiği ihtiyaç ve potansiyeli maksimum derecede açığa çıkaracak, onun/öğrencinin fitratına uygun, farklı mizaç, tercih ve yeteneklerine fırsatlar sağlamaktır.

Eğitim; yaratılış, mizaç ve öğrenme profilini esas alan düzleme çekilirse; “kuşu yüzmeye ve balığa uçmaya” zorlayan yapıdan kurtarılacaktır. Bizden Batı’ya geçen ve bugün Almanya gibi Batı ülkelerinde başarılı bir şekilde uygulanan usta-çırak ilişkisine dayalı mesleki eğitim usulleri, çağa uygun olarak yeniden gündeme getirilecektir.

3. Müfredat üzerindeki tekeli yapının kalkması ile kendimize ait özgün modelleri hayata geçirme fırsatı doğacaktır.

Çözüm, insanımızın feraset ve inisiyatifine bırakılsaydı, bin yıldır ülkeye âlim, arif ve hâkim insanlar yetiştiren ecdadımızın büyük bir muvaffakiyetle uyguladıkları okul sistemleri, çağın gerekleri ile birleşerek yeniden arz-ı endam edecekti. Ülkemizde yerli ve milli eğitim/maarif potansiyellerinin ve alternatiflerinin yönünü/önünü tıkayan tevhid-i tedrisat, Milli Eğitim Temel Kanunu ve tekeli müfredat; halka rağmen, kendi halkını dışlayan ve ona güvenmeyen uygulamalardır. Ülkemiz için yerli eğitim modelleri geliştirenler hiç gündemde olmadıysa, sebebi bunlardır. İlimin kadın ve erkeğe farz olduğu medeniyetimizde “eğitim” ve “zorunlu” kelimesinin yan yana gelmesi, ülkemizdeki en büyük eğitim yanlışlarından birisidir.

Askeri vesayet döneminde tanımlanmış ve insan fitratına aykırı şekilde tek doğruyu dayatan, münhasıran köhneleşmiş resmî ideolojiyi önceleyen Milli Eğitim Temel Kanunu gözden geçirilmelidir. Mevcut sistem; eski-yeni, gerekli-gereksiz farkı gözetmeden bilgilerin genç beyinlere aktarıldığı devasa bir cihaz olmaktan kurtarılmalıdır. Okullarda verilen formal eğitim, sadece malumat aktarmak değil, bu malumatı irfan ve değerlerle buluşturarak, hikmete dönüştüren adresler olmalıdır.

Taklitçilik, tekel ve tevhid-i tedrisattan vazgeçildiği takdirde, her öğrencinin kendine uygun ve istediği tür ve şekilde eğitim alması kolaylaşacaktır. Sanal eğitim, evde eğitim, açık eğitim, uzaktan eğitim, mesleki eğitim gibi öğrenci ve velilerin tercihleri konularının önü açılacak, özel sektörün eğitime dahli ve katkısı artacaktır. Karma eğitim, zorunlu eğitim, merkezi sınav, ücretsiz eğitim, ücretsiz kitap gibi uygulamalarda istediğimiz fayda yerine, ortaya çıkan çok yönlü sorunlar görülecek; gerektiği anda ve durumda alternatif çözümler hızla gündeme gelecektir.

4. Reformların ve dönüşümlerin odağında öğretmen bulunmaktadır.

Bir “muallim” olarak öğretmen; her şeyden önce bir rehber, bir rol model konumunda temsil edici keyfiyete haiz olmalıdır. Diğer yandan teknik aletler, ancak usta ve hünerli kullanıcılar elinde bir anlam ifade eder. Öğretmeni mesleğinde “profesyonelleştirecek” bir akademik ortama, onun halihazırda kaybolmuş imajını maddi-manevi düzeltecek tedbirlere ihtiyaç bulunuyor. Öğretmen yetiştirme ve geliştirme sistemi, öğretmen adaylarının seçiminden başlanmak üzere en başından planlanmalı ve bütün adımları yeniden düzenlenmelidir. Eğitime ruh verecek, öğrenciye ideal ve şahsiyet kazandıracak öğretmenlerin yetişmesi için yapılması gerekenlerden birisi de YÖK'e bağımlı olmayan Öğretmen Üniversiteleri (daha özelden ise öğretmen akademileri) kurulmasıdır. Daha da önemlisi buralara “milli kimliğe” ve “bilimsel onura” sahip yetenekli ve yetkin bilim adamlarımızın görev alacağı bir sistemin oluşturulmasıdır.

5. Türkiye, Dünyanın politika merkez ülkelerinden biri olarak gerek Batı'dan gerekse Doğu'dan yenilikçi fikirlere ve düşüncelere açık olmak üzere kadim İslam medeniyetini ve değerlerini yaşayacak, koruyacak, geleceğe ve insanlığa taşıyacak fertleri yeniden inşa etmelidir.

Bu minvalde İslam İşbirliği Teşkilatı, İslam Kalkınma Bankası, EİT (Ekonomik İşbirliği Teşkilatı) ve D-8 (Gelişmekte Olan Sekiz Ülke) gibi uluslararası kuruluşlarla da etkili ve yakın çalışmalarda bulunarak hem kendi coğrafyası hem de Ortadoğu bölgesi için stratejik bir hamlede bulunmak durumundadır. Bu iş birliği sonrasında ortaya çıkan politikaların yaygınlaşması ve uygulamaya konmasında eğitimin kritik bir önemi vardır

Türkiye tarihi ve kültürel birikimi ile geçmişte İslami değerlerle insanlığı kucakladığı aslı misyonuna, yüzyıllar boyu verdiği karşılıksız hizmet rolüne tekrar çağrılıyor. Sayın Cumhurbaşkanımızın sadece İslam âlemi ve Afrika'dan değil, Balkanlardan ve dünyanın pek çok yerinden, hatta uzak kıtalardan bile gördüğü büyük teveccühün arkasında bu çağrının olduğunu düşünüyoruz. Dolayısıyla Türkiye yüzyılı sadece ülkemizde değil tüm diğer ezilen ve sömürülen insanlığın kurtarılmasına ve bu tarihi role bir çağrı anlamına geliyor. Türkiye kendi eğitim ve bilim-üniversite modelini teşkil ettiğinde hem gönül coğrafyamızda hem de Dünyada bir eğitim ve öğrenci cazibe merkezi haline gelecektir. Bu itibarla sadece eğitim model ve araçları ile değil; kültür, medeniyet ve insanlık anlayışı ile ülkemiz en büyük ihracatçı konumuna çıkacaktır.

Ülkemize eğitimle ilgili konularda fikir, düşünce, plan, proje ve bilgi üretmek için bir araya gelmiş hamiyetperver gönüllülerden oluşan Maarif Platformu olarak, ömrünü vatan ve milletine adayan çok kıymetli Cumhurbaşkanımıza ve yürütmeyi elinde bulunduran kadrolarımıza güveniyoruz ve Türkiye yüzyılı hedefinin en kısa zamanda amacına ulaşacağına inanıyoruz. Bu nokta-i nazardan Maarif Platformu olarak müktesebatımızca ortak derdimiz, ortak meselemiz olan maarif davamıza elimizden gelen her türlü katkıyı sunmak noktasında hazır olduğumuzu maalmemnuniye ifade etmek isteriz. Bu münasebetle yeni atanan bakanlarımıza hayırlı olsun der aldıkları büyük sorumluluklarında başarılar dileriz. Allah yar ve yardımcınız olsun.

Maarif Platformu

www.maarifplatformu.com

maarifplatformu@gmail.com

twitter.com/maarifplatformu

youtube.com/@maarifplatformu

Maarif
Platformu